אביה רב אדא בנו וע"ע ר' חייא ב"א :

אבוברם אמר רבינא אמר לי סמא בר חלקאי אקשי בה אבוה דבר אבוברם ואמרי לה אחוה דבר אבוברם. פירש"י שם איש, אבוה דבר אבוברם הוא אבוברם עצמו ומכירין היו את הבן ולא את האב והיו קורין אותו על שם בנו שעשו את בנו סימן לו, פ' השוחט (ל"ה סע"א). כתב היוחסין בשם הערוך אבוברם שם חכם ולא מצאתי בערוך :

***אבונה ספרא** ור' יונתן ספרא (ע"ש) :

***ר' אבונה בר סחורא** ירושלמי סוף פסחים :

אבטולמס (ר"ל אבטליון במשנה חגיגה פ"ב ב', עדיות פ"א ג', פ"ה ו') אב"ד מבני בניו של סנחריב (כדאיתא בגיטין ובסנהדרין). שמעיה חבירו (ע"ש). שמעון בן שטח ויהודה בן טבאי רבותיהם (פ"א דאבות) ושלשלת הקבלה (פ"ה ב') כתב קבלו מיהושע בן פרחיה ושמעון בן שטח, ז"א כי לא קבלו מיהושע בן פרחיה). הלל ושמאי תלמידיו. ולהיותם גרים לא היו יכולים לדבר ה' ואמרו אין במקום הין, וניתן להם רשות לשפוט את ישראל להיות אמם מישראל, ונמצא ברומי פסק אחד נקרא ע"ש אבטליון כשהיה ערל (שלשלת הקבלה כ"ה ב'). בזמנם עקביה בן מהללאל (ע"ש). ואדמון וחנן ובני בתירה, ומ"ש הרמב"ם ר' מיאשה היה בזמנם אין נראה, ובזמנם היה יהודה בן דורתאי (ע"ש). לא האריכו ימים כי אם ו' שנים (עיין ח"א ג"א תשכ"ב), כתב גא"י בגוש חלב קבורים אבטליון ושמעיה, ור' יצחק מגוש חלב, ור"מ בעל הנס, לא ידעתי אלו ב' קמי הם. (אדרמלך ושראצר בניו של סנחרב על שהרגו אביהם (מלכים י"ח ובחלק צ"ו) באו מגלגול שמעי' ואבטליון (ג"כ). אריסטוטלס היה ניצוץ אבטליון שלמד תלמידים שאין מהוגנים נעשים צדוקים, וכן אריסטו היה מבחינתם ולכן בסוף חזר בתשובה ונתגלגל באנטונינוס שלמד מרבינו הקדוש. (ג"כ בסוף הספר והס"ל מעין ה' נהר כ"ה) ועיין חלק א' ג"א ס"א נתגלגלה בו נפשו של זכריה).

אבטולמוס פ"ג דעירובין משנה ד' (ל"ה א') א"ר יוסי העיד אבטולמוס משום ה' זקנים שספק עירוב כשר, ובפ"ק דר"ה (ט"ו א') וסוכה (מ' א') א"ר יוסי העיד אבטולמוס משום ה' זקנים אתרוג אחר לקיטתו למעשר ובסוף סוטה (מ"ט) ובסוף פ' מרובה (פ"ג א') אבטולם בן ראובן התירו לו לספר קומי ספני שקרוב למלכות היה, ואני ראיתי במעילה ראובן האיצטרבולי התירו לו לספר כו' אולי הוא אביו (ע"ש). ובמעילה קודם

ק) לא ידעתי כוונתו . ר) בדפוס"ק יש כאן בלבול רב . ש) ולדעתי כוונת

כרא"ש אביטל ספרא משמיט דרב . ת) בדפוס"ק מחוסר סבנה . א) בדפוס"ק

ג) סדר הסוף בכל ענין אביו .